

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Areios Pagos (Kreikka) on esittänyt 4.7.2019 — AB v. Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(asia C-511/19)

(2019/C 319/28)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Areios Pagos

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AB

Vastaaja: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Ennakkoratkaisukysymykset

- A) Onko jäsenvaltion osalta direktiivin 2000/78 (¹) 2 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua välillistä ikään perustuvaa syrjintää julkiseen sektoriin, paikallisviranomaisiin ja julkisoikeudellisiin oikeushenkilöihin sekä yleisesti kaikkiin yleisen julkisen sektorin yhteisöihin (yksityisoikeudellisiin oikeushenkilöihin), kun nämä toimivat lain 4024/2011 34 §:n 1 momentin c kohdassa, 3 momentin a kohdassa ja 4 momentissa tarkoitettuina työnantajina, sovellettavan sellaisen lainsäädännön antaminen, jolla yksityisoikeudellisen työsuhteen piiriin kuuluvat edellä mainittujen yhteisöjen työntekijät sijoitetaan työvoimareservijärjestelmään enintään 24 kuukaudeksi ainoana olennaisena perusteena se, että ajanjaksolla 1.1.2012–31.12.2013 karttunutta 35 vakuutusvuoden perusteella myönnettävää täysimääräistä vanhuuseläkettä koskevat ehdot ovat pian täyttymässä, ottaen huomioon, että tuolloin voimassa olleessa vakuutuslain-säädännössä säädettiin käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksettömien tapausten lisäksi, että yleisen julkisen sektorin työntekijöiden oikeutta täysimääräiseen vanhuuseläkkeeseen koskevien ehtojen täyttymiseksi työntekijältä edellytetään (vähintään) 10 500 työpäivää (35 vuotta) vakuutettuna olemista IKA:ssa tai missä tahansa muussa palkattujen työntekijöiden ensisijaisessa vakuutuslaitoksessa ja (vähintään) 58 vuoden ikää, sulkematta kuitenkaan pois mahdollisuutta, että edellä mainittu vakuutus-aika (35 vuotta) voi erityistapauksessa täytyä muunkin ikäisenä?
- B) Jos vastaus kysymykseen A on myöntävä, voidaanko työvoimareservijärjestelmän perustaminen oikeuttaa direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla objektiivisesti ja asianmukaisesti tarpeella turvata välittömästi organisatoriset, toiminnalliset ja taloudelliset tulokset ja erityisesti välittömällä tarpeella supistaa julkisia menoja niiden määrällisten erityistavoitteiden saavuttamiseksi vuoden 2011 loppuun mennessä, jotka on lueteltu lain perusteluissa, kuten oli erityisesti määritelty keskipitkän aikavälin finanssipoliittisessa strategiassa, jotta valtion sitoumukset lainanantajiaan kohtaan voidaan täyttää maata koettelemaan akuuttiin ja pitkittyneeseen finanssi- ja talouskriisiin puuttumiseksi samalla, kun järkipäristetään ja supistetaan liiallista julkista sektoria?
- C) Jos vastaus kysymykseen B on myöntävä,
- 1) onko lain 4024/2011 34 §:n 1 momentin c kohdassa tarkoitettujen sellaisen toimenpiteen toteuttaminen, josta seuraa, että työvoimareserviin kuuluville työntekijöille maksettava palkka pienenee huomattavasti 60 prosenttiin työvoimareserviin sijoittamisajankohdan peruspalkasta ja että työntekijöillä ei ole velvollisuutta työskennellä asianomaisen julkisyhteisön palveluksessa, mistä (tosiasiallisesti) seuraa, ettei palkkatason ja -luokan korotukselle ole tilaisuutta työvoimareserviin asettamisen ja täysimääräiselle vanhuuseläkkeelle siirtymisestä johtuvan työstä irtisanomisen välisenä aikana, direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu asianmukainen ja tarpeellinen toimenpide edellä mainitun päämäärän saavuttamiseksi, jos seuraavat kumulatiiviset ehdot täyttyvät:
 - a) työntekijöillä on mahdollisuus hankkia toinen työpaikka (yksityiseltä sektorilta) tai oikeus harjoittaa vapaata ammattia tai elinkeinoa työvoimareservissä olonsa aikana ilman, että he menettävät oikeutensa edellä mainittuun korvaukseen peruspalkastaan, paitsi siinä tapauksessa, että uudesta työstä tai ammatista saatu palkka tai tulot ovat suuremmat kuin heidän ennen työvoimareserviin asettamista saamansa tulot, jolloin edellä mainittu peruspalkasta maksettava korvaus lopetetaan — 34 §:n 1 momentin f kohta,

- b) työnantajana toimiva julkisyhteisö tai sen lakkauttaessa toimintansa työvoimajärjestö OAED sitoutuu maksamaan työntekijän eläkkeelle siirtymiseen asti asianomaiselle vakuutuslaitokselle sekä työnantajan että työntekijän peruseläkettä, täydentävää vakuutusmaksua sekä sosiaali- ja terveydenhuoltomaksuja vastaavat vakuutusmaksut, jotka perustuvat työntekijän ennen työvoimareserviin sijoittamistaan saamaan palkkaan — 34 §:n 1 momentin d kohta,
- c) työvoimareserviin sijoittamisesta voidaan poiketa suojelua tarvitsevien, yhteiskunnallisesti epävarmassa asemassa olevien väestöryhmien kohdalla (jos toinen puolisoista on jo siirretty työvoimareserviin; työntekijällä on hänen kanssaan asuva ja kustannuksellaan elävä puoliso tai lapsi, jonka invaliditeetti on vähintään 67 prosenttia; työntekijän oma invaliditeetti on vähintään 67 prosenttia; suurperheelliset; yksinhuoltajat) — 34 §:n 1 momentin b kohta,
- d) työntekijöillä on edelleen halutessaan mahdollisuus siirtoon muihin julkisen sektorin avoimiin työpaikkoihin puolueettomien ja ansioihin perustuvien kriteerien mukaisesti ASEP-varallaololuetteloiden kautta — 34 §:n 1 momentin a kohta; tosiasiallisesti mahdollisuus tähän on kuitenkin ollut rajallinen, koska julkisen sektorin työntekijöiden rekrytointi on vähentynyt huomattavasti kustannusten supistamisen takia,
- e) huolehditaan tarvittavista toimenpiteistä työvoimareserviin kuuluvien työntekijöiden valtion talletuslaitoksesta ottamien asuntolainojen takaisinmaksamiseksi sekä Kreikan valtion ja Kreikan pankkiyhdistyksen välisen sopimuksen tekemiseksi työntekijöiden muilta pankeilta ottamien asuntolainojen takaisinmaksun helpottamisesta kunkin työntekijän kotitalouden yhteenlaskettujen tulojen ja varallisuuden mukaisesti — 34 §:n 10 ja 11 momentti,
- f) uudemmassa lainsäädännössä (lain 4036/2012 — FEK A' 14 — 1 §:n 15 momentti) säädetään eläkeasetuksen ja maksimääräyksen antamisesta b ja c kohdassa mainituille työntekijöille mahdollisimman pian, joka tapauksessa neljän kuukauden sisällä siitä, kun työntekijä irtisanotaan ja hän esittää eläkkeen tunnustamista varten vaaditut asiakirjat, ja
- g) edellä mainittu palkkatason korotukseen ja ylennyksiin liittyvän mahdollisuuden puuttuminen yksityisoikeudellisessa työsuhteessa olevilta työntekijöiltä työvoimareserviin sijoittamisen ja täysimääräiselle vanhuuseläkkeelle siirtymisestä johtuvan irtisanomisen välisenä ajanjaksona ei koske suurinta osaa työntekijöistä eikä myöskään käsiteltävänä olevaa asiaa, jossa työntekijä pitkän julkisen sektorin työuransa vuoksi on saavuttanut sovellettavan lainsäädännön mukaisen palkkatason korotusten ja/tai ylennysten enimmäisrajat?
- 2) onko sellaisen lain 4024/2011 34 §:n 1 momentin e kohdassa tarkoitetun toimenpiteen toteuttaminen, joka johtaa lain 3198/1955 8 §:n b kohdassa tarkoitetun, työntekijän tullessa irtisanotuksi tai irtisanoutuessaan työstään täysimääräiselle vanhuuseläkkeelle siirtymisen takia maksettavan korvauksen, joka lisävakuutuksella vakuutetuilla palkansaajilla on määrältään 40 prosenttia irtisanomiskorvauksen määrästä (ja joka yleishyödyllisillä tai valtiorahoitteisilla julkisyhteisöillä, kuten vastaajana toimivalla yksityisoikeudellisella oikeushenkilöllä, voi olla enintään 15 000 euroa), menettämiseen kokonaan (tai sovitun mukaisesti), kuittauksen nojalla työntekijän työvoimareserviin kuulumisen aikana saamien pienempien korvausten takia, direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu asianmukainen ja tarpeellinen toimenpide edellä mainitun päämäärän saavuttamiseksi, ottaen huomioon, että kaikissa muissa tapauksissa työntekijät olisivat oikeutettuja mainittuihin pienempiin korvauksiin edellä mainitun, voimassa olevan työläinsäädännön perusteella riippumatta siitä, irtisanoutuvatko he itse vai irtisanotaanko heidät, ja siitä, missä he työskentelevät?

(¹) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).